

Smeken om ontferming

Jan Proos

Dit materiaal is onderdeel van het compendium christelijk leraarschap dat samengesteld is door het lectoraat Christelijk leraarschap van Driestar hogeschool. Zie ook www.christelijkleraarschap.nl.

Samenvatting	Artikel over Augustinus' visie op ontferming. Alleen door bidden, smeken en boetvaardigheid kun je tot God komen.
Bronvermelding	Proos, J.P. (2010) Smeken om ontferming. In: Aan de slag met Augustinus, Bronnen van inspiratie - deel 2 (pp. 39-40) Gouda: Lectoraat Onderwijs & Identiteit
Thema *	Inspiratiebronnen
Gebruik **	Hart
Plaatsingsdatum	2010
Gerelateerde artikelen	n.v.t.
Trefwoorden	Vernedering, kiezen, boetvaardigheid

* In het compendium wordt al het materiaal verdeeld over de acht thema's van christelijk leraarschap: *onderwijs, inspiratiebronnen, leraar, leerling, leerstof, didactiek, schoolteam, leidinggevend*.

** Het materiaal kan gebruikt worden als onderbouwing en visievorming (*hoofd*), bezinning en reflectie (*hart*) of biedt concrete handreikingen en voorbeelden (*handen*).

Tekst 5 Smeken om ontferming

Als Augustinus God zo verheven heeft getekend in de voorgaande paragrafen, dan kan het niet anders of hij heeft een grote kloof ervaren tussen hem en God en kan hij zich niet zomaar een kind van God noemen. Alleen door bidden, smeken en boetvaardigheid komt de ziel in contact met God. Let op hoe Augustinus in zijn smeken uitvoerig zijn eigen verdorven bestaan verwoordt en de onmogelijkheid om van zichzelf tot God te gaan.

V Hij smeekt om Gods liefde en vergiffenis van zonden.

Wie zal mij geven rust te vinden in U? Wie zal mij geven, dat Gij komt in mijn hart en dat Gij het dronken maakt, zodat ik mijn ellenden vergeet en U, mijn enig Goed, omhels? Wat bent Gij mij? Ontferm U van mij, opdat ik woorden moge vinden. Wat ben ik zelf voor U, dat Gij mij beveelt U lief te hebben en, zo ik dat nalaat, op mij toorn en mij bedreigt met ontzettend jammer? Zou deze dan gering zijn, indien ik U niet beminde? Wee mij! Zeg mij om Uw barmhartigheden, o Heere, mijn God, wat Gij mij bent. Zeg tot mijn ziel: ik ben Uw heil. Ja zeg dat, opdat ik het hore. Zie, de oren mijns harten zijn vóór U, Heere; open ze en zeg tot mijn ziel: ik ben Uw heil. Ik zal deze stem najlen en U aangrijpen. Verberg Uw aangezicht niet van mij: laat mij sterven, opdat ik niet sterve, maar Uw aangezicht aanschouw.

Te eng is het huis van mijn ziel, dan dat Gij daarin tot haar zou komen: verruim Gij het. Bouwvallig is het, vernieuw het. Er zijn dingen aan, die Uw ogen kwetsen: ik weet het en beken het. Maar wie zal het reinigen? Of tot wie zal ik roepen dan tot U: reinig mij van mijn verborgene afdwalingen, Heere, en behoed Uw knecht voor die van anderen? Ik geloof en daarom spreek ik. Heere, Gij weet het. Heb ik U niet tegen mijzelf mijn zonden bekend gemaakt, mijn God en hebt Gij mij de goddeloosheid mijns harten niet vergeven? Ik strijd niet in het gericht met U, die de Waarheid bent; en ik wil niet mijzelf bedriegen, opdat mijn ongerechtigheid zichzelf niet iets voorliegt. Ik strijd dus niet in het gericht met U; immers: zo Gij Heere de ongerechtigheden gadeslaat, Heere, wie zal bestaan?

Vragen:

1. Kun je in eigen woorden weergeven wat Augustinus in bovenstaande tekst bedoelt? Roept het herkenning bij je op?
2. Is het wel nodig dat iemand zich zo diep vernederd als hij tot God komt? Het gaat er toch om dat je gelooft in de Heere Jezus Christus?
3. Pelagius leerde dat een mens zelf kan kiezen voor het geloof. Hoe ziet Augustinus dat in bovenstaande tekst? Hoe komt dat bij ons over?
4. Wat vind je van de manier waarop Augustinus hier in gesprek is met God? Wat kunnen we hier van leren? Wat kunnen we de kinderen hieruit meegeven?
5. Zijn er voldoende mogelijkheden om met kinderen te spreken over hun omgang met God? Zo ja, wanneer en op wat voor een manier?